

Anna Marie Elisabeth Hansen

Min faster Anna var født den 27. august 1896 i Brahetrolleborg sogn på Sydfyn, en halv snes km. fra Faaborg. Forældrene var savskærer Hans Hansen Dyrman og hustru Kirsten.

Hun havde en 2 år yngre bror (min far).

Efter konfirmationen fik hun sin første plads som husassistent og som sådan ernærede hun sig hele livet, bl.a. på flere fynske godser.

Det blev til 31 ansættelser inden hun i 1948 blev husbestyrerinde for en ugift kvindelig advokat i Odense. Der blev hun resten af sit liv, dog på et plejehjem de sidste par år, inden hun døde den 28. januar 1987 - 90 år gammel.

Anna havde et godt ydre og var dygtig til sit arbejde, hun var berejst og kulturelt interesseret, men hun blev aldrig gift.

Hun kunne vel have ønsket sig et andet liv og har nok hver gang hun skiftede arbejdssted troet og håbet, at ”lykken lå omkring næste hjørne”.

1. juni 1925 blev Anna ansat som enepige hos landsretssagfører Peder Hansen Blom og hans kone, der boede på torvet i Sønderborg – ægteskabet var barnløst. Anna var da 29 år.

Da hun havde været hos Blom i et ½ år flyttede de fra torvet til Strandvejen, også i Sønderborg, I marts 1926 rejste Anna fra Sønderborg til Århus – hun var da gravid i 4. måned !

Hun kom i huset hos købmand Hans Brodersen Thomsen og hans kone Elsa. De havde 4 teenagebørn.

Man kan have en formodning om, at familien Blom i Sønderborg har haft en eller anden relation til familien Thomsen i Århus. Både fru Thomsen og fru Blom var født i Mechlenburg Tyskland, - ganske vist med 15 års mellemrum. Måske har de kendt hinanden og lavet en aftale om, at den gravide Anna fik et diskret ophold hos familien i Århus mod, at hun udførte husgerning.

Kun en måned klarede Anna at være hos familien Thomsen og den 1. april tog hun ophold hos jordemoder Sofie Riis, der boede i Nørregade. Det var meget almindeligt, at jordemødre havde ugifte kvinder boende indtil de skulle føde.

Allerede inden Anna skulle føde, blev der anlagt en faderskabssag med afhøring hos politiet – for Annas vedkommende i Århus og for den ”udlagte” barnefaders vedkommende i Sønderborg.

Den 30-årige biblioteksmedhjælper Niels Rasmus Jørgensen forklarede, at han havde haft samkvem med Anna i efteråret 1925 og således kunne være far til det barn hun ventede.

Han havde været soldat i 1. verdenskrig og var 4 år i fransk krigsfangenskab, ligesom landsretssagfører Peter Blom også havde været. Ligeledes var de født i samme sogn på Als. Det er sandsynligt, at de to kendte hinanden og Niels Rasmussen derfor kom i huset på Torvet i Sønderborg, hvor han har mødt Anna.

Deres bekendtskab var åbenbart ikke så alvorligt, at de ville gifte sig, selv om de ventede barn sammen.

I øvrigt havde Niels til politiprotokollen oplyst, at han var far til et barn på 4 år udenfor ægteskab.

Da Anna skulle føde blev hun indlagt på Fødselsanstalten i Århus og den 19. juli 1926 fødte hun en lille pige. Kort tid efter fødslen blev barnet bortadopteret til et ægtepar i Nibe, hvor hun blev døbt og fik navnet Grethe. Det er blevet fortalt, at Anna selv rejste til Nibe og afleverede barnet. Et par dage før hun fyldte 30 forlod hun Århus og rejste hjem til forældrene på Fyn.

I familien har det aldrig været omtalt, at Anna havde en datter, men alligevel havde hendes mor ikke helt ”holdt tæt”. Anna har formentlig indtil sin død troet, at kun hendes forældre var vidende om barnet.

Da Anna døde i 1987 var det undertegnede, som hendes eneste slægtning, der skulle rydde op i hendes ejendele.

I en mahognisekretær fandt jeg under en skuffe en gammel gul kuvert, som viste sig at indeholde en del fotos af en køn mørkhåret pige. Der var billeder af hende som spæd, som skolepige, som konfirmand og sluttelig som brud.

Jeg gættede straks, at pigen måtte være det barn Anna bortadopterede i 1926. Udover billederne var der en bryllupssang fra 1949, hvoraf det fremgik, at pigen hed Grethe og var blevet gift med Ejner. Vielsen fandt sted i Nibe kirke.

Alt dette har adoptivforældrene sendt til Anna via hendes mor.

Efter et større detektivarbejde fandt jeg frem til, hvad Grethe hed til efternavn og hvor hun boede. Jeg tænkte flere gange på at kontakte hende, men der skulle gå 5 år før jeg tog mod til mig og skrev et brev. Det blev heldigvis modtaget i samme positive ånd, hvori det var skrevet.

Jeg fik dermed en kær kusine og vi har nu jævnlig kontakt med hinanden, som her:

På 90-årsdagen i 2016

Gerda Nielsen

Grethe Debois

Grethe

Anna som 25-årig

- og senere.